

Rondom Ons

Contactblad voor bewoners en
bezoekers van wzc Meredal
Herfst 2023 - 4de kwartaal

Inhoudsopgave

Voorwoord door Geert Hermans p. 3

Even terugblikken p. 4

Nieuwe bewoners p. 12

Nieuw personeel p. 13

Jarigen van oktober, november en december p. 14

Jaarthema vakantieherinneringen p. 18

Quiz p. 30

Overleden bewoners p. 32

Groepsinterview p. 34

Bewoner in de kijker p. 38

Wist-je-dat ... p. 40

Komende activiteiten p. 44

Vakantieherinneringen ...

Geert Hermans

Beste bewoner en familie,

Ons huiskrantje Rondom Ons werkt dit jaar rond het thema vakantieherinneringen.

De voorbije maand september gaf ons ongetwijfeld veel meer kansen op extra vakantiegevoel. Met een nieuw aantal temperatuurrecords en een hittegolf begin september kreeg deze zomer een eindeloos karakter.

Intussen wordt het najaar. De herfst is een bijzondere tijd in ons woonzorgcentrum. De seizoendecoratie met de mooie herfstbladeren en herfstsymbolen laten ons meeleven met de veranderingen in de natuur. De bloemen en planten rondom ons gaan in voorbereiding op de komende winter.

Het dagelijks leven in het woonzorgcentrum past zich aan om de bewoners verbonden te laten voelen bij het seizoen van de herfst. De buitenactiviteiten nemen af en in het woonzorgcentrum staat de gezelligheid centraal. Het menu wordt aangepast met de typische seizoensgroenten. Pompoen, champignons, verschillende stoofpotjes zijn zeer geliefd in deze periode.

Naarmate het kouder wordt en wij meer binnenblijven is het belangrijk om extra aandacht te besteden aan de gezondheid en het welzijn van de bewoners. Wij moedigen meer aan tot deelname aan de grieprikken, het verstrekken van warme kleding en het plannen van binnenactiviteiten om actief te blijven.

Het najaar in een woonzorgcentrum is een tijd van warmte, gezelligheid en betrokkenheid, waarbij de medewerkers en vrijwilligers er alles aan doen om ervoor te zorgen dat bewoners zich thuis en verbonden voelen.

Geert Hermans

EDITO

Redactie

Carla De Block

Veronique Rosseel

Mieke Vermassen

Raymond Van Den Eeckhout

Bea Wauters

FIETSWEEK

Deze zomer hebben de bewoners enorm genoten van onze fietsweek. Gedurende een hele week waren er twee speciale fietsen ter beschikking. Er was een elektrische duofiets en een riksja fiets. Op de ene fiets konden ze meefietsen, op de andere konden ze meegenieten van de fietstocht. Gedurende heel de week werden er vanaf half 10 's morgens fietstochten ingelegd. We gingen op verkenning in Mere en hebben gefietst op het nieuwe fietspad in Erpe. Velen hadden eerst een afwachtende houding maar eens ze op de fiets zaten, vonden ze het heel leuk. Het werd dan ook al snel doorverteld aan elkaar en iedereen wou graag meefietsen. Dit moeten we meer kunnen doen. Dat staat vast. We zijn aan het brainstormen om hier een vervolg aan te kunnen geven. Jullie horen later meer....

EVEN TERUGBLIKKEN

ZOMER 2023

EVEN TERUGBLIKKEN

ZOMER 2023

**Schlagerfestival in
Emotia**

EVEN TERUGBLIKKEN

ZOMER 2023

Verjaardagsfeest

Dansnamiddag
OKRA-Mere

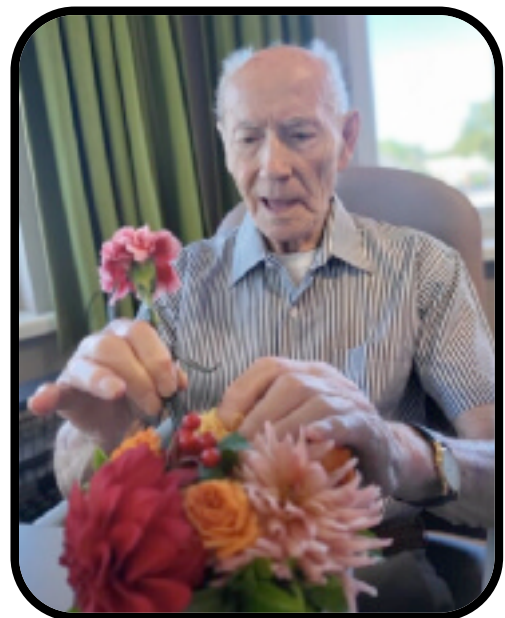
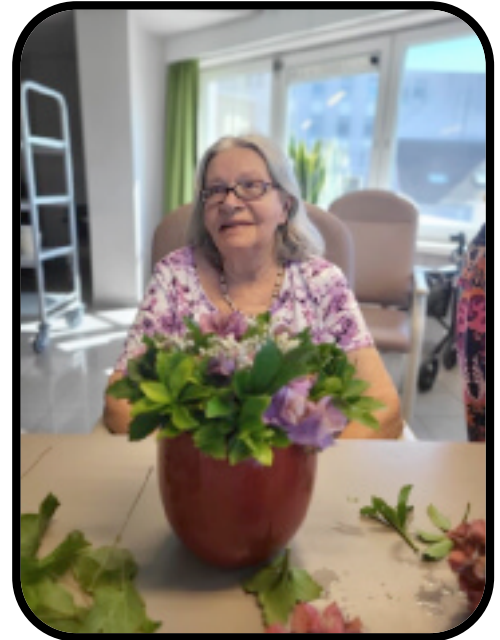

EVEN TERUGBLIKKEN

ZOMER 2023

**Bloemschikken
met de
vrijwilligers**

Bakfestijn

Supporteren voor de
wielrenners
Mere Kermis

Kermis Mere -
Seniorenmiddag met
Okra in het Vissershof

EVEN TERUGBLIKKEN

ZOMER 2023

Sneukeltocht 2023

Nieuwe bewoners

Wij verwelkomen
Irena Mannaert op
kamer 2.39 van
Sterrebos.
Zij is afkomstig van
Mere.

Wij verwelkomen
**Roger De
Caesemaeker** op
kamer 0.25 van
Lijsterbos.
Hij is afkomstig van
Denderhouten/
Haaltert.

Wij verwelkomen
Willy Goossens op
kamer 1.05 van
Lijsterbos.
Hij is afkomstig van
Mere. en woonde
vroeger in Meredal.

Nieuw personeel

Werken in de Zorg
doe je vanuit je hart!

Welkom bij ons...

Wij verwelkomen onderstaande nieuwe medewerkers

**Lindsay Van Vaerenbergh - zorgkundige -
gestart op 7/8/2023**

**Friede Beele - logistieke hulp -
gestart op 11/09/2023**

**Jana Bisback - logistieke hulp -
gestart op 25/09/2023**

Gelukkige verjaardag!

Bewoners jarig in oktober 2023

2 oktober **Emlie De Coninck** 93 jaar - Lijsterbos

2 oktober **Paula Uyttenhove - Zr Vera** 85 jaar - Lijsterbos

3 oktober **Lea Bael** 92 jaar - Sterrebos

9 oktober **Paula Van Der Meulen** 95 jaar - Lijsterbos

12 oktober **Agnes Van Gyseghem** 84 jaar - Lijsterbos

17 oktober **José Spiers** 91 jaar - Sterrebos

21 oktober **Josee Beken** 86 jaar - Blauwbos

25 oktober **Monique Ceulebroeck** 86 jaar - Sterrebos

Bewoners jarig in november 2023

2 november **Roger Stalpaert** 93 jaar - Lijsterbos

5 november **Lucia Van Boxstael** 86 jaar - Sterrebos

6 november **Bernard Van Gysegem** 77 jaar - Lijsterbos

10 november **Johanna De Feyter - Zr Laurentia** 94 jaar - Blauwbos

11 november **Paul Keppens** 91 jaar - Lijsterbos

13 november **Helena Van Den Steen** 87 jaar - Blauwbos

17 november **Mathilda Cleerbaut** 88 jaar - Blauwbos

20 november **Martha De Graeve** 90 jaar - Lijsterbos

21 november **Gustaaf De Troyer** 89 jaar - Blauwbos

23 november **Mariette Coppens** 84 jaar - Sterrebos

Gelukkige verjaardag!

Bewoners jarig in november 2023

25 november **Maria Van Den Bossche** 90 jaar - Blauwbos

27 november **Yvette Troch** 84 jaar - Sterrebos

29 november **Jozef Maesschalck** 81 jaar - Lijsterbos

Bewoners jarig in december 2023

8 december **Ghislana Provost** 84 jaar - Blauwbos

11 december **Maria Van Impe-De Ras** 91 jaar - Blauwbos

16 december **Maria Wijns** 91 jaar - Blauwbos

24 december **Maria Verbraekel** 90 jaar - Blauwbos

26 december **Ghislene De Meyer** 80 jaar - Sterrebos

Dit is een dag met een bijzonder tintje,
je verdient bloemen en misschien wel een lintje.
Daarom deze bijzondere wens,
voor een heel uniek mens
Dat de vreugde en het geluk van deze dag,
je voor altijd vergezellen mag!

Gelukkige verjaardag!

Personeel jarig in oktober 2023

5 oktober **Hilde Van Den Eeckhaut** 56 jaar - kiné

13 oktober **Kelly Van Laethem** 31 jaar - zorgkundige

14 oktober **Carla De Block** 57 jaar - administratie/onthaal

17 oktober **Lennert De Smet** 22 jaar - zorgkundige

17 oktober **Juleta Karapetyan** 38 jaar - onderhoud

19 oktober **Beele Friede** 56 jaar - logistiek

25 oktober **Raya De Pelsmaeker** 22 jaar - zorgkundige

Personeel jarig in november 2023

1 november **Yoshi De Ghouy** 32 jaar - grootkeukenkok

2 november **Quynh Vanderhaegen** 34 jaar - zorgkundige

5 november **Hilde Van Hauwermeiren** 53 jaar - verpleging

10 november **Martine Wachtelaer** 59 jaar - onderhoud

11 november **Joke Moerenhout** 49 jaar - grootkeukenkok

18 november **Els De Troyer** 53 jaar - onderhoud

20 november **Govaert Sofie** 43 jaar - zorgkundige nacht

20 november **Sofie De Beer** 28 jaar - verpleging

28 november **Veerle Lievens** 47 jaar - verpleging nacht

29 november **Laetitia Dooremont** 32 jaar - onderhoud

Gelukkige verjaardag!

Personeel jarig in december 2023

4 december **Cheyenne Van Daele** 25 jaar - zorgkundige

6 december **Mathilde Neetens** 24 jaar - leefgroepbegeleider

8 december **Martine Danckaert** 58 jaar - zorgkundige

10 december **Anne-Marie Maesschalck** 60 jaar - onderhoud

14 december **Jill De Vriendt** 28 jaar - verpleging

14 december **Lindsay Van Vaerenbergh** 22 jaar - zorgkundige

16 december **Evy De Geyter** 37 jaar - onderhoud

19 december **Goedele Roeland** 42 jaar - broodkeuken

25 december **Carolien Van Lembergen** 35 jaar - verpleging

27 december **Melissa Taerwe** 39 jaar - zorgkundige nacht

31 december **Lissa De Smedt** 30 jaar - hoofdverpleegkundige

Proficiat aan onze
medewerkers

Vakantieherinneringen ...

Jaarthema 2023

Getuigenissen en weetjes uit het vakantieverleden van de Vlaming - vervolg

Voor een laatste keer grasduinen we in het boek 'Congé payé - op vakantie vanaf de jaren 1930' van Jan Raymaekers, historicus, schrijver en coördinator van de opleiding 'Gids en Reisleider'.

In m'n caravan.

In het tijdschrift van de Belgische Touringclub wordt in 1906 voor het eerst het woord 'camping' gebruikt. Deze nieuwe vorm van logies is een stuk goedkoper dan een hotelverblijf. Na WO II, vooral in de jaren zestig, komen er steeds meer en betere kampeerterreinen en meer comfortabelere caravans en mobilhomes.

'Mijn vader is een jaar scheutist geweest om te kunnen reizen. Hij was meer avonturier dan pater. Daarna is hij mijn moeder tegengekomen. Ze hebben een caravan gekocht en daarmee zijn we elk jaar op reis gegaan.'

'Er waren gerechten die we alleen maar aten als we met de caravan op pad waren. Cornedbeef met ajuinsaus. En pakskespuree. Snelle kost die we anders nooit kregen. Wij keken daar naar uit.'

'We hebben een grote caravan voor zes man gekocht in Neerijse bij Gilson, voor 135.000 frank. Dat was veel geld in 1973. De kinderen sliepen met 4 bij elkaar. Ze moesten niet reclameren, maar content zijn dat ze mee mochten. Andere kinderen gingen niet.'

Vakantieherinneringen...

Jaarthema 2023

'We gingen naar de Cap Corse. En iedereen had ons verwittigd: 'Doe dat niet met de caravan.' Maar papa wilde niet luisteren, hij zou de Cap Corse doen! Een rots met één wegje rond bergwanden, aan de andere kant 150m lager de zee. We waren bijna boven toen papa zei: 'Ik kan hem niet meer houden, zijt stil daar vanachter.' De mistral smeedt ons tegen de rotswand en de hele caravan werd opengereten en schoot in brand. Mama was aan het wenen en ik was aan het gibberen van de zenuwen. En onze Koen zei: 'Kom papa, laat ons gaan petanquen, hij is nu toch kapot.'

Vakantieherinneringen ...

Jaarthema 2023

'In onze bungalowtent hing onze slaapkamer, bezoekers moesten in de voortent. Onze kinderen kwamen wel eens af met hun lief. Ze vlogen dan in de voortent. Dus veel kon er niet gebeuren. Maar daar zijn toch kinderen gemaakt. Op een geboortekaartje van ons Annelies stond: 'Kind van zon en zee'. Ik zei: 'Allee, 't is april!' 'Awel,' zei ze, 'tel eens uit...'

Vakantieherinneringen ...

Jaarthema 2023

Op de latten

Al in de 19de eeuw gaan er toeristen skiën in Sankt-Moritz. Maar de skigeekte breekt pas goed los met de film 'Les merveilles du ski' uit 1919. Een aantal jaren later neemt de Vlaamse Toeristenbond voor het eerst een skivakantie op in zijn aanbod. Het wordt een groot succes. In de late jaren vijftig springen de organisaties voor sociaal toerisme massaal op de kar: skiën in Zwitserland of de Franse Alpen mag geen privilege blijven van de goeude klasse.

'Niemand kon skiën. We huurden van die lange zwarte ski's met een punt en botten. Die laatste waren nog in leer. Na 3 lessen heb ik het opgegeven, ik was kampioen in achteruit skiën!'

'In Maloja hebben de kinderen leren skiën. Daar kregen ze de smaak te pakken. Ze skieden naar boer Pilav, bij wie de hespen aan het plafond hingen. Dat was de belevenis van het jaar.'

'We hadden in de jaren zestig geen ski-outfit. Ik heb op de hele piste één dame gezien in een knalgele overall. Ik had een groene anorak die ik zelf had gevoerd met een stof met tijgerprint. Ons Ann droeg een zelfgehaakte vest, precies een smyrnatapijt met felle kleuren. De jongens gingen in hun jeans met hun pyjamabroeken onder. Daar zijn helaas géén foto's van.'

'Een zwarte piste in Zwitserland is iets helemaal anders dan in Frankrijk en zeker in Oostenrijk. Ik heb ooit mijn ski's parallel met de berg gezet, en ben stapje voor stapje naar beneden gegaan.'

Vakantieherinneringen ...

Jaarthema 2023

Ter land, ter zee en in de lucht

Vrijdag 14 december 2018 was een spannende dag. Toen vertrokken we voor 3 weken naar Nieuw-Zeeland (Oceanië). Dit land bestaat uit 2 grote eilanden Noord- en Zuidereiland.

Het is er 12 uur later dan bij ons. Sinds 1840 gekoloniseerd door Groot-Brittanië.

We vlogen van Brussel naar Dubai. Daar 4 uur wachten en dan naar Christchurch (Zuidereiland) met eerst nog een korte stop in Sydney (Australië). We vlogen in totaal 24 uur.

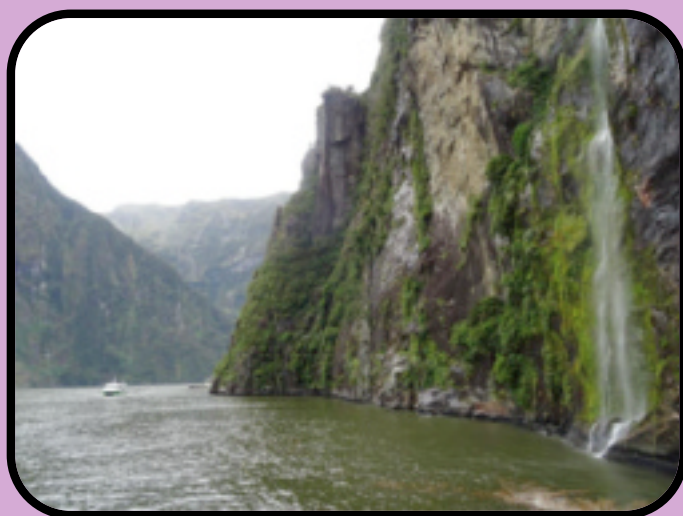
Bij aankomst op zondag 16/12/2018 werd het vlug duidelijk dat de natuur hun nationale trots is.

Onze stapschoenen moesten uit de valies en werden ontsmet, kwestie van geen plantensporen uit Europa in hun fauna en flora te introduceren. Ook tenten en gerief van de rugzaktoeristen werden grondig onderzocht en ontsmet.

Vakantieherinneringen ...

Jaarthema 2023

Toen we eindelijk uit de luchthaven kwamen, viel ons direct het mooie felle licht op en de zuivere lucht. Een zegen voor mijn allergieën. Ook al schijnt de zon niet, smeren is de boodschap.

Met de mobilhome reden we door prachtige landschappen. Alsof men Europa door elkaar had geschud en daar kris-kras onwillekeurig had uitgestrooid.

Fjorden, meren, geisers, vulkanen, bergen, zuiderse landschappen gemixed met de unieke plantengroei van Nieuw Zeeland. En alles zeer uitgestrekt. Het grootste meer dat wij er zagen, was 80 km lang en 5 km op zijn breedste punt.

Vakantieherinneringen ...

Jaarthema 2023

De oorspronkelijke bewoners zijn de Maori's. Ze leven vooral in Rotorua, geiserland. Door de warmwaterbronnen, modderpoelen en geisers ruikt het in dat gebied naar rottende eieren (door de zwavellucht). Hun gebied staat op vulkanische ondergrond, daardoor zijn er hete modderpoelen en kokende waterstromen. Hun eten laten ze sudderen in putten: gewoon eten in de kom en laten garen in een warmwaterput. Heel speciaal. Typisch voor deze mensen is de HAKA, een speciale dans om de goden om hulp te vragen. Het rugby-team van Nieuw Zeeland doet voor elke wedstrijd nog deze Haka om hun tegenstander te imponeren.

De seizoenen zijn er omgekeerd dan bij ons. Op 21/12 begint ginder de zomer.

Dus Kerst en Nieuwjaar vieren zij op hun zomers. Restaurants en winkels zijn er dan dicht.

Nieuw-Zeelanders kan je dan terugvinden op de campings waar zij samen met familie en vrienden barbecueën. Gelukkig konden we er, na lang zoeken, nog bij. Op Oudejaar begint het vuurwerk reeds om 21.30 uur. Alles wordt weer rustig om 22.30 uur. Iedereen ruimt dan op en gaat slapen. Om 23.00 uur is het stil op de camping.

Vakantieherinneringen ...

Jaartheme 2023

Na 3 weken bereikten wij onze eindbestemming Auckland op het Noordereiland (luchthaven is daar). Hier vonden wij een Belgisch biercafé. Daar aan de andere kant van de wereld verkocht men de trappist Westvleteren terwijl het hier bij ons moeilijk is om er te bekomen.

Men vroeg er 60 euro voor !

Het waren prachtige weken ginder. In totaal reden we iets meer dan 5000 km, zaten we ongeveer 8 uur op een boot (varen in Fjordenland, oversteek Zuid-Noordereiland, dolfijnen en andere dieren spotten). En toch is er nog veel te zien, nog genoeg om nog eens 4 weken te gaan). Wie weet...

Leen

Verslag interview met Niels Platteau

Tijdens zijn zomervakantie reed Niels richting Zuid-Frankrijk naar de Reus van de Provence: de Mont Ventoux. Soms wordt de Ventoux 'kale berg' genoemd vanwege het maanlandschap. Het is een berg die sterk spreekt tot de verbeelding van menig wielrenner. Ook Niels, eliterenner zonder contract, ontkwam niet aan de lokroep!

Niels, kan je beginnen met ons te vertellen wat de Mont Ventoux precies is?

De Ventoux is een berg, gelegen in de Provence tussen Beaumont-du-Ventoux en Bédoin. Het is niet echt een heel hoge berg (1913 m) maar hij springt wel onmiddellijk in je zicht als je in de buurt bent. Het is een eenzame berg, met een ruig en woest landschap en altijd wind op de top. Meermaals opgenomen in de Ronde van Frankrijk, een te vrezen berg. In 1967 overleed de Britse renner Tom Simpson op de flanken van de Mont Ventoux, nu staat daar een monument opgericht ter nagedachtenis.

Waarom wou je eigenlijk naar de Mont Ventoux ?

Ik wou graag op reis maar niet zonder mijn fiets en de Mont Ventoux had ik nog nooit gezien, laat staan op gefietst. De keuze was dus snel gemaakt en ik besloot de uitdaging aan te gaan om de Ventoux 3 keer op dezelfde dag met te fiets te beklimmen!

Vakantieherinneringen ...

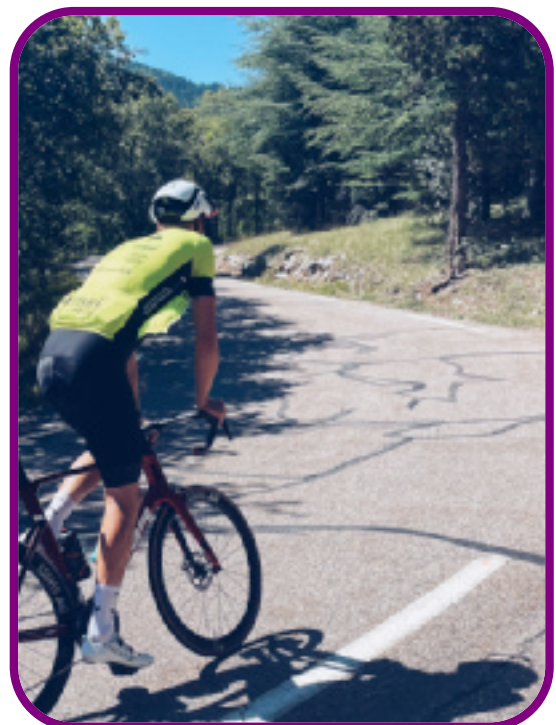
Jaarthema 2023

Waarom 3 keer?

Je kan de berg beklimmen vanuit drie verschillende kanten en dorpen: Bédoin, Malaucène en Sault. Van welke kant je ook komt, de beklimming is telkens wel een geweldige prestatie. Ikzelf ben gestart met de zwaarste kant: deze vanuit Bédoin (ongeveer 21 km lang) en de 'makkelijkste' klim heb ik voor het laatst gehouden: de kant van Sault. De steilste 100m kent een percentage van 13,3% en gemiddeld stijgt je 7,7%.

En Niels, ben je erin geslaagd de uitdaging tot een goed eind te brengen?

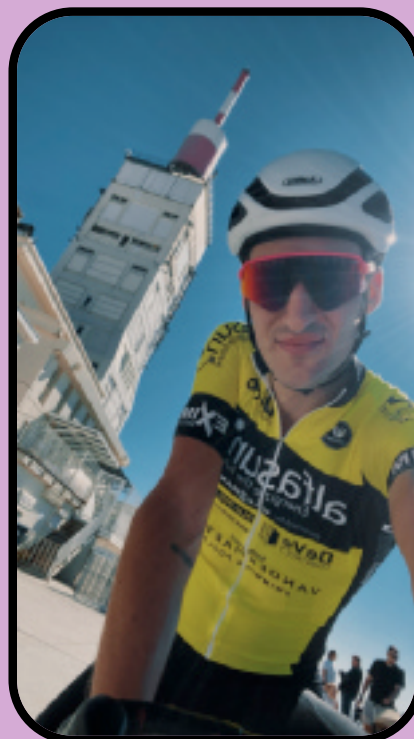
Ja, het is me gelukt! Ik had me geregistreerd bij de Club des Cinglés du Mont Ventoux, dan kan je alles van jouw 3 beklimmingen officieel laten registreren en ontvang je een certificaat als je geslaagd bent. In totaal heb ik op die dag 4.500m geklommen en haalde ik een gemiddelde snelheid van 24 km/u. Naar de top rijden duurde ongeveer telkens 1,5u maar naar beneden ging het 3 keer zo snel. Ik heb eens 93 km/u gehaald in de afdaling, da's pittig maar ik probeer geen risico's te nemen.

Vakantieherinneringen ...

Jaarthema 2023

Hoe waren de (weers)omstandigheden om dit te rijden?

Ik had geluk wat dat betreft: open weer met zo'n 25 à 26°C. Eens ik aan de boomgrens kwam vond ik het veiliger fietsen omwille van de wind, die kan soms heftig aanwezig zijn. Het wegdek lag prima, alleen wat vervelend rijden soms omdat ook auto's, fietsers, steppers... dezelfde weg gebruiken.

Waaruit bestond jouw voorbereiding op dit huzarenstuk?

Dagelijks rijd ik – consequent - mijn aantal kilometers en uurtjes: als ik na een werkdag thuiskom stap ik bijna onmiddellijk op m'n fiets. Als ik het zo niet doe zou ik anders dikwijls een reden vinden om eens niet te fietsen.

In de week vóór de beklimming van de Ventoux heb ik de 5-daagse rittenkoers, de Ronde van Vlaams-Brabant, in wel erg zware omstandigheden uitgereden. Het weer was ronduit slecht, van de 170 starters waren er dag 2 amper 68 over. Dit zegt wel iets en als voorbereiding kan dit tellen hé.

Vakantieherinneringen ...

Jaarthema 2023

Wat eet je dan als ontbijt vooraleer te starten en wat eet je onderweg?

Ik neem een stevig ontbijt: 6 eieren en een stokbrood, daarna yoghurt met granola. Dat is echt wel nodig, mijn calorieverbruik tijdens die ritten kwam op 5.100 kcal. Eens op de fiets onderweg eet ik een 2-tal repen waarin vooral veel suikers zitten en drink ik voldoende water. Alles bij mekaar zo'n 4,5l water die ik de dag voordien goed heb gekoeld in de vriezer zodat het op de dag zelf nog wat fris blijft.

Geen fietspech gehad?

Gelukkig niet, nee. Om iets comfortabeler te rijden heb ik wel gemerkt dat ik best nog een iets kleinere versnelling had moeten hebben. Da's voor een volgende keer!

Komt er dan een volgende keer?

Ik hoop de Mont Ventoux volgend jaar opnieuw te beklimmen maar dan 6 keer op één dag! Dit is theoretisch mogelijk en als mijn conditie goed is zie ik het wel zitten. Ik had trouwens deze keer al het gevoel dat ik de berg nog een keertje kon oprijden.

Dikke proficiat voor deze fantastische sportprestatie Niels!

Mieke Vermassen
Bea Wauters

Quiz ...

Herfst 2023: naam zangers, zangeressen

1.

2.

3.

4.

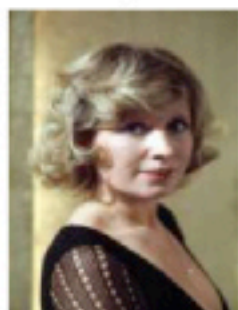
5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

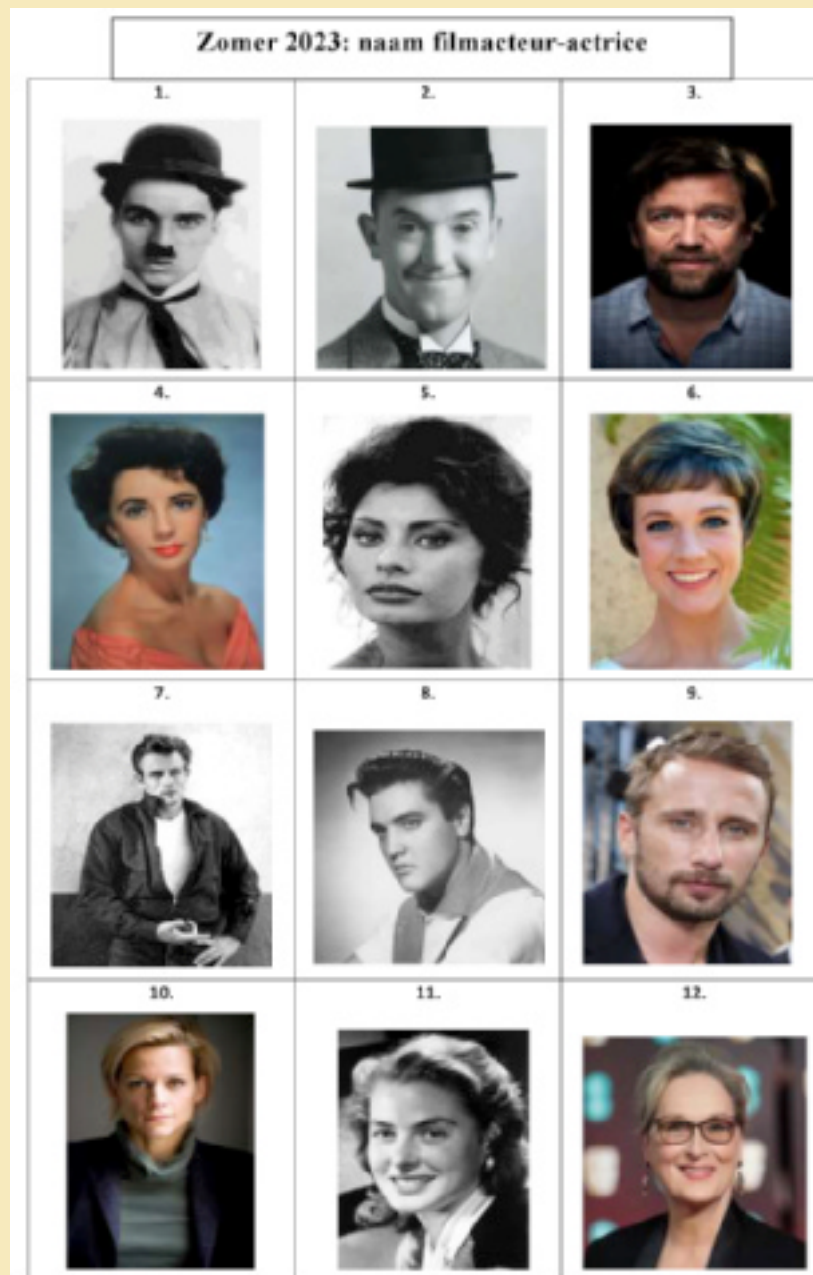

12.

Men kan alvast raden, de oplossing zal in het volgende nummer staan!

Oplossing vorige quiz

1. Charlie Chaplin
2. Stan Laurel
3. Koen De Graeve
4. Elisabeth Taylor
5. Sophia Loren
6. Julie Andrews

7. James Dean
8. Elvis Presley
9. Matthias Schoenaerts
10. Veerle Baetens
11. Ingrid Bergman
12. Meryl Streep

Overleden bewoners

Mooie herinneringen zullen de pijn
verzachten

Cecilia Van Der Meulen

Rita De Swaef

Denise Rottiers

**Hij, de schepper van het leven
Biedt Zijn uitgestoken hand
Om troost en wijsheid te geven
Aan ieder, door droefheid overmand
Nooit zullen we het waarom begrijpen
De Here heeft een eigen plan
Maar al wat licht en al wat ademt
Daar ben jij een deeltje van**

Allerheiligen

Allerheiligen is een christelijk feest ter nagedachtenis aan alle heiligen en martelaren. Het is een jaarlijkse feestdag, die door rooms-katholieken en anglicanen op 1 november gevierd wordt. In de Oosters-Orthodoxe Kerk wordt Allerheiligen gevierd op de eerste zondag na Pinksteren, In België is Allerheiligen geen nationale vrije dag, maar wel een verplichte feestdag in de katholieke kerk. In 1967 verplaatsten de Nederlandse bisschoppen (na ontheffing van paus Paulus VI om Allerheiligen als zondag te beschouwen), de verplichte feestdag naar de eerstvolgende zondag na 1 november. Voorheen was Allerheiligen een vrije dag die op de dag zelf werd gevierd. Sinds de verplaatsing werd 1 november niet meer als vrije dag gevierd. De Nederlandse bisschoppen hebben op de Bisschoppenconferentie van 8 juli 1989 besloten om het hoogfeest van Allerheiligen met ingang van 1 januari 1991 weer te vieren met een eucharistieviering op de dag zelf, op een tijdstip waarop veel gelovigen aanwezig kunnen zijn. Allerheiligen is daarom ook niet teruggekeerd als nationale vrije dag. Het is aannemelijk dat men tijdens de kerstening van Europa het feest van Allerheiligen is gaan vieren rond de periode van een oorspronkelijk heidens feest Samhain dat ter nagedachtenis van de doden werd gehouden.

Bron: Wikipedia

Groepsinterview

Herinneringen aan vroegere vakanties

Herinneringen aan vroegere vakanties

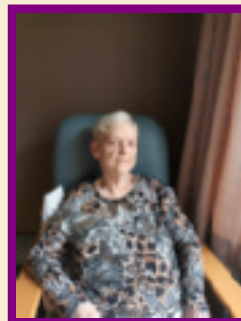
Aanwezig: Maria Kuppens, José Beken, Jef Maesschalck, zuster Vera, Roza Roelandt

Welke herinneringen hebben jullie aan de vakantie als kind, als tiener of als je in het actieve leven stond? Welke vakantiemomenten zijn jullie altijd bijgebleven en zijn jullie dierbaar?

Jef: Wij hadden thuis (in Haaltert) een boerderij met dieren, o.a. pony's. Jaarlijks werden er in wijk Ede (Haaltert) tijdens de grote vakantie ponykoersen gehouden, daar heb ik mooie herinneringen aan. Als kind staken wij ook een handje toe tijdens de vakantie: fruit plukken in de boomgaard, helpen op het veld, koewacht houden omdat niet elk veld was omheind en we onze koeien op het juiste veld moesten houden. Op een boerderij is altijd werk.

Maria: Liefst van al ging ik naar de cinema, dat was echt vakantie voor mij. Natuurlijk viel er thuis ook veel te doen en als 12-jarige moest ik dikwijls helpen bij de was. Maar ik herinner me dat we als kind ook veel hebben geknikkerd en touwtjesspringen deed ik ook graag.

José: Ik was 12 jaar toen ik m'n eerste fiets had, een 2de hands natuurlijk en dat was niet om zo maar mee te rijden of op uitstap te gaan maar wel om boodschappen mee te doen! We moesten goed zorgdragen voor onze fiets en ik kon zelfs een band vernieuwen. Bij één van de eerste keren dat ik fietste was het al zover: lekke band. Ik had goed toegekeken hoe mijn vader dat deed en ik probeerde het zelf: band met een lepeltje uithalen, lek zoeken, stukje van een oude band geknipt en dat op het lek geplakt met de lijm die ik in het atelier kon vinden. In de loop van de nacht hoorden we een luide knal en we dachten dat er een inbreker beneden zat! Wat bleek echter: mijn zelf herstelde fietsband was stuk gesprongen. De lijm die ik gebruikte was niet bedoeld om een fietsband te plakken, het was lijm van de meubelmaker.

Zuster Vera: Als kind kon ik veel spelen tijdens de vakantie. We hadden thuis een watermolen die ver van de straat af lag en de buurkinderen mochten bij ons thuis komen spelen. Mijn moeder vond dat veiliger. In de schuur stond een camion waarmee vroeger het graan werd opgehaald en wij maakten daar ons speelhuisje van. Het gebeurde dat moeder frietjes bakte voor alle aanwezige kinderen en dat ze die verpakte in een tipzakje van beenhouwerspapier. Mooie herinnering toch?

Roza: Wij waren thuis met 7 kinderen, als kind ben ik veel ziek geweest, ik heb toen veel een oppas gehad. Mijn vader was bestuurslid van de Bond Grote en Jonge Gezinnen. In de tijd van de kortingskaarten voor de trein mocht ik helpen met het schrijven van de kaarten voor de verschillende leden. Als ik wat ouder was mocht ik ze persoonlijk tot bij de leden brengen en dat bracht soms wat zakgeld op. Leuk meegenomen!

Jef: Vanuit de wijk Ede gingen we elk jaar met de fiets naar Halle, dat vond ik fijn. Wij waren thuis met 6 kinderen, regelmatig gingen we naar Limburg bij familie. Zij hadden een grote schuur waarin we mochten overnachten. Er moesten telkens wel 2 jongens thuisblijven om de dieren te verzorgen, elke keer waren dat – ter afwisseling – 2 andere broers. Zovele jaren later ben ik de enige van het gezin die overblijft. Vergeten doe ik ze niet: elke ochtend bij het opstaan geef ik ze op foto allemaal een kruisje, het is een ritueel geworden.

Groepsinterview

Herinneringen aan
vroegere vakanties

José: Ik had een gehandicapte broer thuis, dat bracht veel werk met zich mee voor mijn ouders. Mijn vader was een patissier onder contract, hij werkte o.a. in Namen en Nijvel. Op vakantie gaan was er toen niet bij.

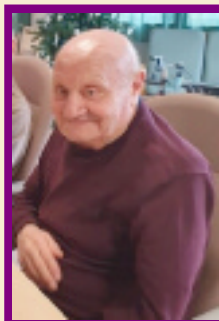
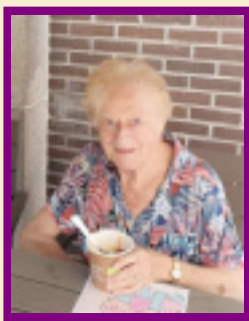
Hoe zag jullie vakantie eruit als actieve persoon? Wat deden jullie toen jullie eigen kinderen hadden?

Maria: Altijd in de week van de nationale feestdag gingen wij één dag naar zee, meestal naar Zeebrugge. Wij verplaatsten ons met een camion en als de mensen wisten dat we naar zee gingen vroegen er veel of ze meekonden. Als we ginder toekwamen stapte er dan veel volk uit onze camion! In Zeebrugge heb ik veel grote boten in de haven zien liggen, dat maakte wel indruk.

Zuster Vera: Tijdens de periode dat ik les gaf (1958) was er nog geen onderhoudspersoneel in de scholen, dat betekende dat wij de grote kuis in de klassen en andere schoolgebouwen zelf moesten doen. Verder herinner ik me dat ik veel gelezen heb. Aan reizen had ik geen behoefte. Samen met mijn broer Hilaire heb ik wel veel musea bezocht, in Brussel zelfs bijna allemaal. Soms gingen we eens op daguitstap, bv. naar Straatsburg waar we het Europees Parlement konden bezoeken en er een blik achter de schermen konden opvangen. Dat was interessant.

Roza: Na enkele jaren werken waren mijn man en ik in de gelegenheid een appartement te kunnen kopen in Blankenberge. Daar zijn we regelmatig naartoe gegaan met de kinderen, we hebben er veel plezier aan beleefd.

José: Ik ben niet zo graag 'op de vreemde' maar toch hebben we een 3-tal grotere reizen gemaakt waarvan de verste reis naar Turkije. Met één van de laatste Sabena vluchten zijn we naar Lourdes geweest, daar passeerde toen de Ronde van Frankrijk. Onze mannen waren tevreden! Dat we als kleine boerkes toch zoveel moois gezien hebben maakt me dankbaar. Recenter waren er de vakanties met alle kinderen en kleinkinderen in Blankenberge, dat was puur genieten!

Zijn er nog mooie of speciale vakantiemomenten die jullie willen delen?

Zuster Vera: Ik gaf les aan de kleine gemeenteschool van Iddergem in de jaren '50 - '60. Ik ben toen zelf gestart met de oprichting van een jeugdbeweging, de Chiro. En natuurlijk hoorde daar in de zomervakantie ook een kamp bij dat door een heel team leidsters (incl. zuster Vera) zeer goed werd voorbereid. Deze kampen gingen door op plaatsen waar je kon binnen slapen en bevonden zich niet zo veraf: Merelbeke, Velzeke. Alles gebeurde zeer plechtig: vooraleer op de bus te stappen vormden we een formatie. Kookouders vergezelden ons. In die tijd sliep de leiding bij de kinderen in de slaapzalen, meestal lag ik vlak bij de deur.

Jef: De wijk Ede had een wijkcomité opgericht en deze organiseerden elk weekend wel iets, bv. een wandeltocht naar Honegem of naar café Cabaret, leuke momenten. Ook de vinkenzetting in Haaltert - elke zondagvoormiddag - lokte veel volk. Ik ben daar dikwijls naartoe geweest en naar de paardenactiviteiten in de regio ook.

Maria: En schaatsen op de beek was ook heel fijn, veel mensen deden dat toen.

José: Ik was lid van de Patro (Waalse Chiro) omdat wij toen in Wallonië woonden, in 'le pays noir', dat is de regio van Charleroi (Henegouwen). In 1946, na de bevrijding, trokken wij als kind van de jeugdbeweging naar het station van La Louvière, daar kwam een trein met krijgsgevangenen aan. Zij werden door ons afgehaald en begeleid naar huis. In die tijd wierp een Amerikaanse soldaat mij een sinaasappel toe, alleen wist ik toen nog niet wat het was. Een oranje pluchen bal? Tot de Amerikaan me gebaarde dat ik die kon opeten, dit heb ik dan gedaan mét de schil er nog aan. Wist ik veel hoe je dat moest eten, het was de eerste keer dat ik een appelsien zag!

Dag zr. Magdalena. Kun je ons in het kort wat vertellen over je kinderjaren ?

Ik ben geboren en getogen in Mere. Mijn vader had een slagerij in de Bosstraat. Mijn moeder was huisvrouw; ze deed niet alleen het huishouden maar zorgde er ook voor dat de winkel alle dagen netjes en proper was. Ik had één broer: Antoine. Hij nam later de slagerij over maar is inmiddels overleden. Mijn zus Annie woont nog steeds hier in Mere.

**Maria Sienaert -
zr Magdalena**

Ben je dan hiernaast naar school geweest ?

Inderdaad; zelfs mijn kleuterschool. De Sint-Jozefschool had toen nog geen wijkafdelingen en het schooltje in de Bosstraat was er nog niet. Dat zou nochtans vlak bij de deur geweest zijn !

Ik behoorde tot één van de eerste lichten van het middelbaar. Toen was dit nog 5 ipv. 6 studiejaren. Op 17 jaar was ik afgestudeerd in de richting snit en naad. In plaats van handel, koos mijn moeder - onder invloed van andere moeders - deze richting toen ze mij liet inschrijven.

Daarna ben je ingetreden in het klooster. Hoe verliep dit ?

Onder begeesting van E.H. Decubber zette ik de stap naar het klooster. Eerst was ik een klein jaar in opleiding in het moederklooster van St.-Kruis-Winkel. Na de opleiding werd ik geprofest en legde mijn geloften af voor de orde van de Jozefienen.

Je hebt een lange onderwijscarrière achter de rug. Hoe kwam je daarin terecht?

Nog tijdens mijn novicetijd kreeg ik de kans om in de normaalschool van Gijsegem te gaan studeren. Daar leerde ik Maria D'hoker (zr Adelheid) en Lieve De Winter kennen. Allebei werden ze goede vriendinnen.

Toen ik afstudeerde kon ik onmiddellijk in Kluizen lesgeven in het 7e en 8e leerjaar van de kloosterschool. Na 2 jaar kwam er een openstaande plek vrij in de meisjesschool in Munkzwalm. Daar heb ik jarenlang lesgegeven in het 6e, 7e en 8e leerjaar. Ik combineerde dit ook nog een tijdje met de functie van schoolhoofd. Gedurende al die jaren breidde de school erg uit: niet alleen uit Munkzwalm maar ook van de naburige dorpen kwamen er vele leerlingen.

De school stond via een deur rechtstreeks in verbinding met het klooster. Ik woonde er in die tijd met een paar zusters onder wie zr. Harlindis en zr. Amandine. Het waren prettige jaren waarin we, met een zekere vorm van zelfstandigheid, heel wat werk verrichtten.

De laatste 7 jaren van mijn carrière was ik schoolhoofd in de lagere school hier in Mere. Ik nam er de fakkel over van zr. Vera. Toen ik 55 werd, vroeg ik haar om mij van mijn taak te ontheffen en kon ik op pensioen.

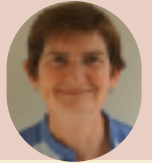
Voor je intrede in het klooster stond je mee aan de wieg van Chiro Mere. Vertel eens wat meer hierover?

In 1946 richtte EH Decubber in Mere een meisjeschiro op onder leiding van een tweetal kloosterzusters. In 1949 vroeg hij aan mij en 6 andere vriendinnen of we deze zusters wilden ondersteunen. We werden zo de eerste "echte" leidsters van de Chiro. Celesta Van Vaerenberg – zuster Marie Christine die hier in Meredal ook meerdere jaren verbleef - behoorde ook tot dit pioniersgroepje. In 1952 sloten we aan bij Chiro Nationaal en doopten we onszelf officieel tot Chiro St.-Lutgardis. De wekelijkse samenkomsten gingen iedere zondag door in de kloosterschool. Op de benedenspeelplaats werd er veel gespeeld!

We openden de namiddag om 14u met een vierkantsformatie waarin we de vlaggegroet brachten en een lied zongen. Om 18u werd afgesloten in diezelfde vierkantsformatie met het strijken van de vlag.

Het allereerste bivak ging door in Louise-Marie (tegen Ronse). We mochten er 6 dagen verblijven in het kamphuis "Vlaamse Ardennen", het geboortehuis van onderpastoor Decubber !

Toen ik intrad in het klooster en verhuisde naar St.-Kruis-Winkel, nam ik afscheid van de Chiro.

Na je schoolcarrière spendeerde je opnieuw heel wat van je tijd aan vrijwilligerswerk?

Jawel. Ik gaf jarenlang Nederlandse les aan vluchtelingen. Mijn eerste leerlingen waren Libanezen en Moldaviërs. De lessen gingen door in het klooster en waren heel concreet op praktisch taalgebruik gericht. Eén à twee keer per week spraken we af. Sommigen hielden het 1 maand vol, anderen jaren. De meesten waren heel gemotiveerd. Met sommigen van hen heb ik nog steeds contact!

Daarnaast ben ik jarenlang vrijwilligster geweest bij teleonthaal. Een twintigtal jaar geleden ben ik hiermee gestopt. Het was een zeer zinvolle maar delicate tijdsbesteding. Iedere maand werden we ingepland om een aantal uren de telefoon te bemannen. We waren telkens minimaal met 2 aanwezig. Op regelmatige basis kregen we opleiding; eigenlijk eindigt zo'n opleiding nooit...

Je woont nu reeds een paar jaren in WZC Meredal. Hoe verliep de overgang van het klooster naar hier?

Ik kende het reilen en zeilen binnen Meredal al heel lang: mijn moeder Finneke verbleef hier eerst. Ze werd net geen 100 jaar. Ook mijn broer Antoine verbleef hier een tijdje.

Het besluit om over te stappen van het klooster naar het WZC is gaandeweg en na intens overleg gegroeid bij alle zusters. We hadden de keuze om te gaan wonen op een nieuwe flat in de Valeriaan of op een kamer in Meredal. Aanvankelijk woonde ik op een flat. Later ben ik verhuisd naar een kamer op Lijsterbos. Ik ben hier zeer tevreden!

Wist je dat ...

Wist je dat ...

...men in MEREDAL individueel en collectief kan participeren in de werking van de organisatie?

De overheid heeft dit opgenomen in het Woonzorgdecreet. MEREDAL besteedt veel aandacht aan de informatie die ze ontvangt van de bewoners en hun naasten.

Op individueel niveau:

- De bewoner of zijn naaste kan suggesties, klachten en pluiemen kenbaar maken via de ideeënbus;
- Tevredenheidsbevraging: 1X/3 maanden voor de gebruikersraad + 1X/3 jaar een onafhankelijke bevraging door de kwaliteitswerkgroep.

Op collectief niveau:

- Gebruikersraad voor de bewoners van WZC;
- Gebruikersraad voor de bewoners van GAW De Merelaar en De Valeriaan.

Wist je dat ...

...we meer dan 50 vrijwilligers in ons WZC hebben?

- onze vrijwilligers helpen ons bij heel veel activiteiten : wandelen, bingo, cafetaria, eten geven, haren inrollen, bewoners begeleiden naar kapper, kleren herstellen, leefgroepwerking, ...
- dat sommige vrijwilligers zelf een activiteit organiseren?
- ook jij ons kan helpen? Wie interesse heeft is altijd welkom voor een woordje uitleg

Wist je dat...

We in Meredal streven naar een fixatie-arm beleid.

- We altijd zoeken naar een oplossing waarbij de vrijheid van de bewoners zo minimaal mogelijk beperkt wordt.
- Vrijheidsbeperkende maatregelen niet alleen een fysieke invloed maar ook een grote psychosociale invloed hebben op de bewoner.
- Fysieke of medicamenteuze vrijheidsbeperkende maatregelen kunnen op hun beurt soms ernstige lichamelijke letsels/risico's veroorzaken.

Wist je dat ...

wist je dat ...

...lichaamsbeweging de beste remedie is om valincidenten te voorkomen?

Door dagelijks oefeningen te doen om evenwicht en spierkracht te verbeteren, wordt de kans dat u valt een stuk kleiner

- hoe meer verschillende geneesmiddelen je moet innemen, hoe groter het risico is om te vallen.

Vooraf kalmeermiddelen en slaapmiddelen zorgen voor slappe spieren en trager reageren, wat het valrisico verhoogt.

- gezonde voeding helpt om de spieren en beenderen sterk te houden.

Om de afname van spiermassa bij ouder worden te vertragen is het belangrijk dat u voldoende eiwitten inneemt

Eiwitten zitten o.a. in melkproducten, kaas, vis, vlees en ei, granen, noten, bonen, linzen.

- voetproblemen of onaangepast schoeisel het risico op vallen verhogen?
- Goed zien bijdraagt tot een beter evenwicht en het risico op vallen vermindert?

Laat jaarlijks uw ogen controleren door een oogarts, poets je bril dagelijks en zorg voor goede verlichting in huis.

WZC Meredal

MODESHOW

De modeshow gaat door in De Valeriaant!

Maandag
16 oktober

Een vijftal vrijwilligers zullen, als mannequin, de laatste nieuwe mode tonen. Dit alles wordt aangeboden door modehuis Rita.

We starten rond **14u30**. Nadien is er tijd genoeg om te passen en te kopen.

**Iedereen
welkom vanaf
14u30 in de
Valeriaan**

WZM MEREDAL

MARKT IN ONZE WZC

Verkoop van de collectie 2023
comfortschoenen, sandalen en pantoffels.
Ook ruime keuze uit accessoires.

Hokus Pokus Toverbol : verkoop van de
lekkerste snoepjes.

De bloemenwinkel Acanthus zorgt voor
bloemen en bloemstukjes

Kaartjes nodig voor verjaardagen of
overlijdens, kom gerust eens kijken!

Dit alles vanaf **14u30** in de Valeriaan.

En nog
zoveel meer!

MAANDAG 23 OKTOBER